

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 4. Quid si hoc fiat ex ignorantia linguæ, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

borum ; quia si sic , manifestum est , quod tollitur veritas Sacramenti. Manifestum est autem quod si diminuatur aliquid eorum quæ sunt de substantia forma Sacramentalis , tollitur debitus sensus verborum ; & ideo non perficitur Sacramentum. Vnde Didymus dicit in lib. 2. de Spiritu-sancto : Si quis ita baptizare conetur , ut unum de predictis nominibus prætermittat (scilicet Patris & Filiæ & Spiritus-sancti) sine perfectione baptizabit.

Quæst. 3. Quænam est accidentalis mutatio formæ Sacramentorum adveniens , quæ eorum validitatem non impedit ?

Resp. Cùm sensus verborum , ut diximus ex Divo Thomâ , sit essentia formæ Sacramentorum , mutatio vocatur accidentalis , quando verba constituentia formam Sacramentorum , per eam mutationem non amittunt verum sensum , verumque significatum : Si subtrahatur aliquid , inquit Divus Thomas , quod non sit de substantia formæ , talis diminutio , in corpore non tollit debitum sensum verborum ; & per consequens , nec Sacramenti perfectionem. Sicut in forma Eucharistie , quæ est , Hoc est enim Corpus meum : Ly enim sublatum , non tollit debitum sensum verborum , & ideo non impedit perfectionem Sacramenti.

Quæst. 4. Si aliquis propter ignorantiam linguae Latinæ , sive ex negligentia , sive aliquo alio defectu naturali , corrumperet ita verba Sacramentorum , ut secundum modum , quo ab eo proferrentur , non amplius in rigore eum sensum conservarent quem efficere deberent tanquam forma Sacramentorum , Sacramentum foret-ne validum. v. g. Si quis baptizando diceret : In nomine Patria , & Filia & Spiritua sancta .

Tomus III.

B.

26 TRACTATUS I.

Resp. Sacramentum foret validum, licet verba non haberent verum sensum, quem efficere deberent ad validitatem Sacramenti si in summo rigore acciperentur; dummodo in modo quo proferuntur hæc verba, in talibus circumstantiis, ad taletm actionem efficiendam, & ratione connexionis quam haberent cum aliis verbis Sacmentorum formæ: v. g. in casu proposito, cum his verbis, *Ego te baptizo in nomine*, significant ac manifestent omnibus præsentibus, eaque audientibus, eum qui ea proferret, velle idem dicere, eundemque sensum conservare, qui necessarius est ad formam Sacramenti.

Can. Retulerunt. De Consecr. dist. 4.

Ita propositam difficultatem resolvit olim Zacarias Papa relatus in Canone. Retulerunt, inquit, nuncii tui quod fuerit in eadem Provincia Sacerdos qui Latinam linguam penitus ignorabat, & dum baptizaret, nesciens Latini eloquii, infringens linguam diceret: *Baptizo te in nomine Patria & Filia & Spiritus sancta*. Ac per hoc tua reverenda fraternitas consideravit eos rebaptizare: sed, sanctissime Frater, si ille qui baptizavit, non etrorem introducens aut heresim, sed pro sola ignorantia Romana locutionis infringendo linguam, ut supra fati sumus, baptizans dixisset, non possumus consentire ut denuo baptizentur.

Ex his quæ modò diximus colligere licet, quod quando asseruimus ad validitatem Sacramenti necessarium esse ut significatus sensus verborum formæ Sacramenti non variaretur, aut corrumperetur, id intelligi minimè debere in summo rigore, ita ut quoties verborum formæ aliqua corruptio aut variatio sensum commutat, ideo Sacramentum efficiat nullum: verum id moraliter intelligendum est, ita ut

De Sacramentis. Cap. V. 27

judicemus sensum verborum esse semper eundem, proindeque Sacramentum esse validum, quoties illi qui proferentem audierunt, judicant eum idem voluisse dicere, licet aliqua verba pronunciando variaverit, aut corruperit per ignorantiam aut inadvertentiam.

Quest. 5. Quare Sacramentum nullum est, quando ille qui verba aliqua formæ proferendo corruptit, id facit, ut introducat errorem in Ecclesiam?

Resp. Rationem afferit Divus Thomas, cum dicit: *intentio Ministri requiritur ad Sacra- D. Tho. 3. p. mentum; & ideo si intendat per hujusmodi q. 60. art. 8. additionem vel diminutionem, alium ritum in corp. inducere, qui non sit ab Ecclesia receptus, non videtur perfici Sacramentum, quia non videatur quod intendat facere id quod facit Ecclesia:* Propterea in casu proposito Sacramentum collatum nullum esset, quia Minister non haberet eam intentionem, quæ est necessaria ad validitatem Sacramenti.

Quest. 6. Quia ratione dignosci potest, an mutatio materiae Sacramentorum sit substancialis, aut tantum accidentalis?

Resp. Materiæ mutatio reputatur substancialis, ac proinde Sacramentum reddit nullum, quando, secundum communem usum & judicium hominum, non reputatur esse ejusdem speciei, cum materia à Christo Domino determinata; si vero illa mutatio, non impedit quominus materia sit semper ejusdem speciei, mutatio tunc censeretur tantum accidentalis, v. g. in Sacramento Baptismi, *Dicendum est, D. Tho. 3. p. inquit Divus Thomas, quod in qualibet aqua q. 66. art. 4. qualitercumque transmutata, dummodo non in corp. solvatur species aquæ, potest fieri Baptismus. Si vero solvatur species aquæ, non potest fieri Baptismus.*